

1862-09-26

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

København

Recipient's location:

Paris

Mentioned people:

Axel Cruusberg

Elisabeth Cruusberg

Gitte Høyen

Grethe Marstrand

Wilhelm Marstrand

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Archive:

Mappe 7 nr. 33

TRANSCRIPTION

Mappe 7 nr. 33.

Hr. Professor P.C. Skovgaard.

Hotel des hautes alpes, Rue Richelieu

Den 26. Sept. 1862

Ja! skal jeg sende Brev afsted i morgen, saa maa jeg nok skrive det idag, for imorgen bliver der neppe Ro dertil.

Du kjære Mand! Noget godt maa der dog være i dit Billede! Har Høyen ikke sagt noget derom? Noget er der dog i Dine Arbeider, ellers kunde de ikke varme saa mange Hjærter; Fru Marstrand kom [i dag] ned med Tårer i Øinene hun syntes hun havde virkelig været i Dyrehaven, som hun da ikke havde seet iaar. Forresten har vi vist meget godt af at føle os saa bittesmaa; og netop her synes jeg det kommer saa tilpas, for om ogsaa vi ikke havde store Tanker om den Virkning, Dine Billeder vilde gjøre, saa var der dog [? endel] der satte Forfængeligheden i Bevægelse da vi tænkte os dem derovre, ikke sandt? med mig var det idetmindste saa. Men naar Du kommer tilbage og kan arbeide saa godt Du kan for Kunsten, og saa for den lille Kreds herhjemme, saa vil Du nok igjen faa Mod og dermed Glæde og Velsignelse til Din Gjerning. Aa! Hvor jeg glæder mig til at se dig Du kjære Mand, hvor vi dog har det godt og velsignet sammen.

Der blev stor Glæde over Brevene, det var lidt svært at komme igennem dem især Nielses, det var mindre omhyggeligt skrevet. Han syntes at Nielses Hest var mere end hans Blomst og da jeg saa sagde, at han fik flere Bogstaver end N, saa begyndte N. at klage derover; men da det var overstaaet talte de om, hvor Fader var sød, at skive saadan til dem.

-2-

i dag har jeg gaaet rundt omkring Græsplainen udenfor Havestuen støttet paa Joakim; der var en Jubel over at Moder var i Haven N. løb ved Siden af som en lille Hund. Da skinnede Solen, nu regner det saa tæt saa tæt, det er temmelig koldt nu. Tegningen kan Du maaske tænke Dig hvor meget jeg trænger til Dig som Støttstav, ja! mange gange om Dagen nar jeg havde Lyst til at gaae lidt op og ned ad Gulvet tænker jeg, det bliver ikke rigtigt til noget med min Gaaen før han kommer hjem. Desværre! at jeg ikke kan have Huset reent og i Vinterdragt til den Tid, men det kan jo først gøres sidst i Maaneden, naar det skal være reent naar den nye Pige kommer.

Tante Gitte længes ogsaa svært, hun fik næsten Tårer i Øinene da jeg sagde, bare de nu ikke bliver længere i Paris.

Men jeg skulde jo ikke snakke saa meget om al den Længsel, det værste

er, at det er det Hjærtet er fuldt af og andet er der ikke at skrive, eller vil det ikke falde mig ind.

Nu er da Pauline hos sin Onkels, Elisabeth er med; Børnene var derovre igen til Middag. Axel var der ogsaa, de havde moret dem saa mageløst, og snakkede i Munden paa hinanden da de kom Hjem. Jeg spurgte Niels hvad de havde faaet til Middag, " Kage! " var det første henrykte Udbrud, og saa " Pære" det næste. Endelig kom der ogsaa Kjød med

-3-

kogte Pærer til. Joakim kunne heller ikke komme videre end til Pærer og Kjød og Kage og Pærer han varierede saa længe over de 4 Ord saa Olympia og jeg brast i Latter; endelig, da jeg hjalp ham paa Gled, saa hittede han ogsaa paa Bunden af sin Hukommelse noget Skinke og Blomkaal.

Imorgen Formiddag kommer de da herover. Idag skal Marstrands have Middagsfremmede, et Slags " inden vi flytter ind"; Lehmanns, Drewsens, Professor Munk (som slet ikke synes om London) og endelig C. Hansen. Han kigger dog vel herind skulde jeg mene, jeg fik et Par Ord fra ham med en Bordt jeg havde bedt om; han jamrer over, at han arbejder saa haardt paa Trappestige hele Dagen. Gud give dog det Billede maa blive til noget og at Dit snart maa blive færdigt. At han dog ogsaa altid klage! Det var jo kun i Spøg, men Alvor er det nok alligevel.

Jeg skulle ogsaa have Brev færdigt til Tiden saa nu ender jeg for i dag ellers bliver jeg altfor træt.

Din G.

Saa skal Du ikke gaae paa Posthuset. Hvor Blomsterne endnu er deilige ude i Haven.

Nu kom han ganske rigtigt, C.H., jeg skal hilse fra ham. Aa! Han var saa træt af den lange Vei og saa havde han dog af den Grund ikke malet i Dag; forresten var han fornøiet

Den 26te Sept 1862

Ja! Skal jeg sende Brev aften i morgen
Saa maa jeg nok skrive det i dag, for
i morgen bliver der næppe No der til.
Du kjære Mand! noget godt maa der
dog være i D. & B. Lide har Vægen. Ike fast
noget dærom? Sagt er der Dog i Dine
Ansæder, ellers kunde de ikke varme saa
mange Hjærter; Fra Hæftene ^{ind i} kom med
med Tæne i Dine, kun syntes kun havde
virkelig været i Dyrehaven, som kun de ikke
havde set i ser. Forresten her vi vist meget
godt af at føle os for borte fra; og netop
her synes jeg det kommer for tidligt, for om
af se vi - Ike havde stor Tanke om den V. K.
ning, Dine Brevet vilde gøre, for var der dog
endnu der fætte Forfængeligheden i Bevoget,
da vi tænkte os den derovre. Ike fæst?
med mig var det i det mindste for se. Men
næst Du kommer tilbage og kun arbejder
for godt Du kan for Læst, og for for den
lille Kreds her hjemme, for vil Du nok i jæn
for had og dermed gløbe af Velsynelse
til Din Gjening. Ja! hvor jeg glæder mig
til at se Dig Du kjære Mand, hvor vi dog
har det godt og vellystet sammen.

Der blev stor gløbe over Brevene, det
var L. D. godt at komme i jæn den
isfor Nielsen, det var mindre ulykkelig
skrevet. Han syntes at Nielsen skift var
mere end hans Blomst og da jeg for se
de, at han sk. flere Brevstaver end N.
for begynde N. at klage derover; men
da det var overhaet talte de om, hvor
Fader var for, at skrive paa den til Dem.

[illegible]